

РЕШЕНИЕ

№ 3905

гр. София, 13.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2336** по описа за **2022** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ЗД [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез адв. М. Г. срещу Решение от 11.02.2022 г., постановено по НАХД № 5427/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 18 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП № Р-10-195/22.03.2021 г., издадено от заместник-председателя на Комисия за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление “Застрахователен надзор”, с което на касатора за нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ на основание чл. 644, ал. 2, пр. 2 вр. ал. 1, т. 2 от КЗ вр. пар. 1, т. 51 от ДР на КЗ е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева.

Развитите в жалбата оплаквания са за неправилност и незаконосъобразност на оспореното решение. Излагат се доводи маловажност на деянието по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да отмени наказателното постановление. Алтернативно моли съда да измени НП, като бъде преквалифицирана наложената санкция и да наложи минимална законова такава.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, не се представлява.

Ответникът по касация КФН, редовно призован, се представлява от юрисконсулт Г., която изразява становище за неоснователност на жалбата. Представя писмени

бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор Д. изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд-София-град, втори касационен състав, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от процесуален представител на надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

Районният съд е възприел изцяло изложената е процесното НП фактическа обстановка, а от правна страна, за да потвърди НП, районният съд е приел, че при издаване на АУАН и НП не са допъснати съществени процесуални нарушения. Извършването на нарушението е безспорно доказано и правилно е ангажирана административнонаказателна отговорност на дружеството. Посочено е, че не са налице предпоставките за маловажност на деянието по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Решението валидно, допустимо и правилно.

Настоящата съдебна инстанция изцяло споделя правните изводи на районния съд. Не се констатира допуснати съществени нарушения, водещи до отмяна на процесното НП.

От събраните доказателства е установено, че при извършена проверка във връзка с настъпило застрахователно събитие, по което била заведена застрахователна претенция, удостоверена с № [ЕГН] по договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] . След представяне на всички документи, необходими за изплащане на застрахователното обезщетение - 16.09.2020 г., застрахователят изплатил застрахователно обезщетение с платежно нареждане на 12.01.2021 г. - вместо в рамките на законния срок от 15 работни дни /не по-късно от 08.10.2020 г. включително/ - извън срока по чл.108, ал.1 КЗ.

Неоснователен е доводът на процесуалния представител на ЗД [фирма], че в хода на административнонаказателното производство е допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в непосочване в АУАН, че нарушението е извършено при условията на повторност. Извършването на нарушението в условията на „повторност“ е свързано с определяне размера на наказанието по смисъла на чл. 57, ал. 1, т. 7 ЗАНН и не е необходимо това обстоятелство да се посочва в АУАН. С оглед наличието на влязло в сила на 16.03.2020 г. НП № Р-10-821/17.09.2019 г. на зам. председателя на КФН за същото по вид нарушение, следва да се приеме, че са изпълнени предпоставките за квалифициране на нарушението като повторно.

Наложена от АНО „имуществена санкция“ е съобразена с разпоредбата на чл. 644, ал. 2, предл. 2 от КЗ, близо до минимално установения по закон размер, като същият е съобразен с обществената опасност на нарушението, което е извършено повторно.

Съобразена е и нормата на чл. 12 ЗАНН, тъй като следва нарушителят да преустанови извършване на нарушения от същия вид и да спазва установените от законодателя срокове за произнасяне по заведените застрахователни претенции.

Неоснователен е доводът на процесуалния представител на касатора ,че нарушението представлява маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН. В случая не е налице маловажност на нарушението. По делото не са установени данни за обстоятелства,

които да обусловят по-ниска степен на обществена опасност на деянието. Неоснователни са доводите на касатора за несъответствие на наложеното наказание с целите му, посочени в чл.12 ЗАНН, обосновано с размера на наложената санкция.

Предвид гореизложеното касационната инстанция приема, че решението на СРС е постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице касационни основания по чл. 348 НПК за неговата отмяна.

С оглед изхода на правния спор и заявеното изрично искане в тази насока, в полза на ответника по касационната жалба следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева.

Воден от гореизложеното, Административен съд София - град, II касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 11.02.2022 г., постановено по НАХД № 5427/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 18 състав.

ОСЪЖДА ЗД [фирма], ЕИК:[ЕИК] да заплати на Комисия по финансов надзор съдебни разноски по делото в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.